

PERSONALIA

Comité van Aanbeveling

Prof. Mr. Pieter van Vollenhoven

voorzitter van het Nationaal Restauratiefonds en Nationaal Groenfonds

Mr. Hans van den Broek

oud-minister van Buitenlandse Zaken; oud-lid van de Europese Commissie

Drs. Aad G. Jacobs

oud-voorzitter van de Raad van Bestuur ING Groep

Prof. Dr. Bob Smalhout

arts

Dr. Pieter Winsemius

oud-minister van VROM; oud-voorzitter van de Vereniging Natuurmonumenten

Raad van Bestuur

Drs. Max graaf Schimmelpenninck, voorzitter – trustdirecteur

Donald E. van Raalte, secretaris – oud-beleggingsadviseur

Drs. Peter D. Bredt, penningmeester – oud-directeur Private Banking MeesPierson, Den Haag

Mr. Antonius G. den Ouden – belastingconsulent

Eduard E. van Raalte MIM – projectmanager ING

Drs. Hubert van Woudenberg Hamstra BC – directeur Secretariaat SBA

Mr. Rutger R. Wijnen – bedrijfsadviseur

Raad van Advies

Pieter Kerdel – oud directeur Kempen & Co

Mr. J.G. Adolf baron Sirtema van Grovestins – oud-directeur-generaal ABN

Secretariaat

mevrouw Tineke A. van Raalte-Snoek

DOELSTELLING

Het **Dinamo Fonds** is een goed-doel dat opkomt voor het Welzijn van Dieren, Natuurbehoud en Monumentenzorg. Deze doelen worden gesteund met jaarlijkse uitkeringen. De bron daarvan zijn de netto-inkomsten uit het fondsvermogen. Gegadigden voor een uitkering zijn instellingen, die één van die doelen feitelijk realiseren. Elk van de drie doelgroepen maakt aanspraak op één derde van het te verdelen bedrag.

De Raad van Bestuur beheert het fondsvermogen en doet zijn best donaties voor het Fonds te werven. Daarnaast is de Raad belast met de selectie van gegadigden voor de jaarlijkse uitkeringen. Twee keer per jaar komt de Raad daartoe bijeen. In de maand november zijn er voldoende inkomsten uit het vermogen vergaard om tot betaling van de toegekende uitkeringen over te gaan.

Het **Dinamo Fonds** is door de Belastingdienst aangemerkt als algemeen nut beogende instelling (ANBI), met alle fiscale faciliteiten van dien.

Het Dinamo Fonds heeft de ideale constructie om zijn doel te dienen. Het kapitaal zorgt voor een permanente bron van inkomsten voor de gegadigden van uitkeringen. In principe droogt deze bron nooit op. Het goede doel blijft dus permanent gesteund worden. Goed nieuws voor de donateurs van het Fonds. Iedere donatie heeft als effect dat, figuurlijk gesproken, de kraan van uitkeringen een tikkeltje verder kan worden opgezet.

INLEIDING

Het jaar 2008 staat te boek als het jaar van de financiële crisis. Terecht, want er gebeurden hoogst verrassende dingen in die wereld. Zeepbellen werden doorgeprikt en de geleden verliezen liegen er niet om. Iedereen is er op een of andere manier door geraakt, de een alleen maar minder dan de ander. Ware dat alles, dan hadden we rustig kunnen wachten tot de storm voorbij en de zon teruggekeerd was. Zo lijkt de toekomst er echter niet uit te zien. Deze financiële crisis is niet alleen veel erger dan vele voorgangers, maar staat waarschijnlijk ook niet op zichzelf. Is er niet veel meer aan de hand, kan men zich zelfs afvragen of er niet sprake is van een grote omwenteling, zoals bij voorbeeld met de Hervorming of met de Franse Revolutie. Toen ging het immers ook niet om één oorzaak maar om een complex ervan. Wat gebeurt er nu niet allemaal: technische revoluties door de toegepaste elektronica, de globalisering van de arbeidsmarkt, de verschuiving van macht van het Westen naar het Oosten, de klimaatsverandering, de secularisatie en last but not least, de overbevolking die al maar grotere bedreigingen aankondigt. De financiële crisis is geen sinecure die weer gauw overgaat. Voorshands reden genoeg om je hart – en niet alleen je portemonnee – vast te houden. De financiële wereld pleegt voorop te lopen. Die wordt niet alleen beïnvloed door gebeurtenissen, maar ook en zelfs vooral door verwachtingen. Daarom is het verstandig om de toekomst pas weer rooskleurig in te schatten, wanneer het eind van het financiële drama in zicht komt. Zover zijn we nog lang niet, althans zo zou je denken.

In 2008 heeft het Dinamo Fonds er natuurlijk ook last van gehad. Het Fonds is een vermogen en dat is niet gestegen, maar gedaald. Ook al was het al jaren ons beleid om uit voorzichtigheid een grote pot liquiditeiten aan te houden, achteraf gezien hadden we best nog conservatiever kunnen zijn geweest. Ons voorstellingsvermogen is echter ook maar beperkt. Dus verheugen we ons, dat we nog genoeg vermogen over hebben om verder te gaan en we gaan proberen daarmee niet alleen onze uitkeringen te handhaven, maar ook om geleden schade te herstellen. De wil om de door onszelf gekozen opdracht uit te voeren, is ongebroken.

MUTATIES

De heer Robbert van Kranen heeft zich in oktober gedwongen gezien zijn lidmaatschap van de Raad van Advies van het Dinamo Fonds te beëindigen. Zijn werkgever had hem zojuist verzocht zijn werkterrein in London te beperken, teneinde de helft van zijn werktijd in New York te kunnen doorbrengen. Op de weinige vrije tijd die hem nu nog overschiet legt zijn gezin beslag en dus is hij niet meer in staat om een functie bij het Dinamo Fonds te vervullen. De Raad van Bestuur heeft uiteraard het volste begrip voor zijn besluit, wat evenwel niet wegneemt dat wij zijn inbreng zeer zullen missen. Robbert van Kranen heeft ons vooral geadviseerd op het terrein van de acquisitie.

Ook het vertrek van mevrouw Carla van Lit-Molenaar, die 17 jaar lang haar beste krachten aan de opbouw van het Dinamo Fonds heeft verleend, is een verlies. Als degene die het grootste deel van de uitvoerende taak op ons bureau heeft vervuld, zijn we met haar 17 jaar ervaring kwijt. Wij blijven haar zeer erkentelijk voor de verleende diensten. Gelukkig mochten we in de persoon van de echtgenote van bestuurslid E.E. van Raalte een plaatsvervangster vinden. Mevrouw Tineke van Raalte-Snoek heeft daartoe haar intrek genomen op ons Delftse kantoor.

Tenslotte heeft er nog binnen de Raad van Bestuur een taakverschuiving plaatsgehad. In de vergadering van 5 augustus is besloten om de secretaris te ontheffen van het penningmeesterschap en om drs. Peter D. Bredt met deze taak te belasten.

UITKERINGEN DIERENWELZIJN

Dierenliefde is niet geslachtsgebonden. Maar vrouwen houden meer van poezen dan mannen, die graag dol zijn op stoere honden. Interessanter is het om te constateren, dat de dierenliefhebbers vaak erg veel voor hun beschermelingen over hebben. Die worden er nooit moe van, maar – soms – wel arm. Hart voor dieren is vaak wel een krachtige motor voor prachtig werk.

Op een mooie zondagmorgen leidde de wandeling van paardenslager P.J. uit R. langs het weijtje met een aantal vredig grazende paarden van de **Navajo Ranch**. P.J. zag de oudjes staan en dacht: “nog maar net goed voor klasse B2 kroketten”. Gelukkig kan mevrouw Verheijen zulke gedachten niet lezen en heeft ze P.J. nooit ontmoet. Haar paarden zijn haar (bijna) alles, want ze heeft ook nog een lieve dochter die haar helpt bij de verzorging van haar dieren – 12 paarden, geiten, honden, konijnen, papegaaien en een slang. Het zijn opvangdieren, de paarden zijn oud en/of mishandeld. In haar vrije tijd houdt mevrouw Verheijen zich ook nog bezig met gehandicapte kinderen, die op de ruggen van de paarden worden gezet. Ze hoopt dit soort kinderen ook te kunnen leren om dieren te verzorgen. Dit alles in het kader van haar Navajo Ranch, zo heet ‘haar stichting’. Die ontving van het Dinamo Fonds een uitkering van € 3.000, te benutten voor de aanschaf van een veeervoerswagen van de klasse B2.

Mevrouw Veronika Jong kennen we al jaren. Ze woont in Ell (L.) en ook zij gelooft in de combinatie van kinderen en oude paarden. Zij heeft een groot gezin met opgenomen kinderen, die zij als de hare grootbrengt en daarbij een stal met opgevangen pony's in ruste. Het Dinamo Fonds heeft haar **Stichting Op Herme** een uitkering ad € 1.000 toegekend, die moet dienen als dekking van de kosten van een ‘poort’ – dit is Limburgs, wij noemen zo iets een toegangshek – ter bescherming van haar dieren.

Nog iemand die niets verdient aan haar dagtaak. Nou ja, niets slaat alleen op buitengewone satisfactie van hun werk en buitengewoon respect van ande-

ren voor hun werk. Aan dit laatste willen we graag een steentje bijdragen. Ineke de Groot heet ze en haar stichting draagt de naam **Opvang Oude Manegepaarden en -Pony's in Friesland**, opgericht in februari 2005. Het levend actief van de stichting bestaat uit vijf paarden van 21 jaar en ouder. Die moeten nog een onderkomen hebben en Ineke de G. heeft dat gevonden in de vorm van een houten loods, die dringend restauratie behoeft en als stal bruikbaar gemaakt moet worden. De investering gaat een kleine € 70.000 kosten, maar dit hoeft niet onmiddellijk betaald te worden. Mevrouw De Groot is per saldo voor geen kleintje vervaard en ziet de financiering ervan wel zitten. Ze heeft de loods gekocht en wij droegen € 2.500 bij.

We hadden in 2008 een record aantal aanvragen in de sector welzijn van dieren, t.w. 19 stuks en die kwamen allemaal aan bod. Daaronder waren drie poezenbeschermers, die katten opvangen. De doelen variëren in specialiteit, maar in wezen draait het om het welzijn van (zwerf-)katten. Wij droegen in elk van deze drie gevallen bij aan de kosten van de dierenartskosten. Dan gaat het veelal om castratie of sterilisatie, om geboorten van katten in het 'wild' te voorkomen. De **Stichting De Kittenmand** in Tilburg en de **Stichting Kattenbescherming Nederland** in Delfgauw kregen elk € 1.000 en **Stichting Dierenplaatsingsdienst Den Haag** ontving € 750.

De **Stichting Schildpadcentrum Nederland** in Alphen aan de Rijn heeft een bijzondere opzet. De baten en lasten zijn als die van een bedrijf, maar personeelskosten zijn er nauwelijks. Het is als het ware een handeltje in schildpadden maar ook een dierentuin met alleen schildpadden. Wie genoeg heeft van zijn schildpad kan hem dus aan mevrouw Van den Bosch verkopen en wie er één wil hebben, kan er een bij haar kopen. Ze neemt ook schildpadden in pension. Maar de kosten van haar bedrijf overtreffen haar commerciële inkomsten natuurlijk in belangrijke mate en die worden goedge maakt dankzij donaties. Wij hebben in 2008 € 2.000 toegekend voor de aanschaf van technische hulpmiddelen voor het afvoeren van de uitwerpselen van

de schildpadden en wat daarmee samenhangt. Let wel, het gaat om 40 kubieke meter afval per jaar! Geen twijfel mogelijk, het zijn gezonde schildpadden.

Ook het **Dierentehuis Kennemerland** te Zandvoort zocht financiering voor de aankoop van een machine. In dit asiel hadden ze behoefte aan een schrobzuigmachine. Inmiddels hebben ze hem gekocht en ze zijn er razend enthousiast over. Dat alleen al was ons € 1.700 waard.

Twee instellingen hadden nog wat van ons te goed. In 2007 hadden we hen laten weten dat ze in 2008 het ontbrekende deel van onze uitkering zouden ontvangen. Dat betrof toevallig twee instellingen op het gebied van roofvogelwelzijn. De ene was de **Vogelwerkgroep Boxmeer en Omstreken** die € 1.500 kreeg voor het plaatsen van weer 15 additionele nestkasten. De andere het **Nederlands Opvangcentrum voor Papegaaien** te Velthoven dat nog voor € 3.800 gaat besteden aan roofvogelkooien.

Opvang van dieren in nood, daar zijn heel veel instellingen mee bezig. Ze hebben bijna allemaal geld nodig, want hun klanten – dieren – kunnen niet betalen. Aan de Stichting Vogelasiel **De Fûgelhelling** te Ureterp – het moet Friesland zijn, want waar elders verzinnen ze zulke namen? – keerden we € 3.000 voor de vernieuwing van de kooien in de ziekenboeg. De **Stichting Vogelopvang Utrecht** had iets anders dan een kooi nodig, te weten personeel. Vrijwilligers werden schaarser – in hoogconjunctuur heeft iedereen het er te druk voor. Daarom is men op zoek gegaan naar een betaalde bekwame vogelopvang en dat kost geld. We hebben € 1.000 bijgedragen en vertrouwen er op, dat de oplossing van het bemanningsprobleem nabij is. Het asiel in Leeuwarden heet **'De Wissel'** en kreeg € 3.000 om energie te besparen. Daartoe wordt flink geïnvesteerd. Het geld ervoor moet bijeen gesprokkeld worden en daar hebben we aan deelgenomen met het genoemde bedrag. Het **Dierenasiel Breda** had ons nodig voor het vernieuwen van hun website.

De **Stichting AAP** is een goede bekende. Met de jaren en met hun ambities is het nu een grote instelling geworden, die ook grote apen herbergt. Niet alleen tijdelijk, maar zelfs permanent. Voor de huisvesting zijn daarom belangrijke voorzieningen nodig. Onze uitkering ad € 5.000 is ervoor bestemd.

In Rosmalen kreeg een dierenwei de naam **Geitenbrei**. Voor de geiten zijn er de nodige voorzieningen getroffen en die kosten geld. Wij betaalden € 1.000 mee aan een tekort van € 6.000. De stichting **Nieuwe Nes** in Schagen ontving € 1.000 voor het afrasteren van een stuk grond waar geiten en schapen bivakkeren. Het is een stukje natuurterrein, waar de dieren nu veilig kunnen grazen. Als nr. 19 in deze rij komt de **Stichting Groennetwerk Veluwe** aan bod. Deze instelling maakt zich druk over aangereden grofwild. Dat zijn dus hertachtigen en wilde zwijnen maar ook vossen en dassen. Aanrijdingen daarmee zijn aan de orde van de dag en hebben voor de betrokken dieren vaak afschuwelijke gevolgen. Daar wil men iets aan doen. Dus hebben ze dingen nodig als beschermende kleding, semafoons en zwaailampen. Aan de kosten van dit project betaalden we € 4.500 mee.

UITKERINGEN NATUURBEHOUD

Zo extreem groot als het aantal aanvragers om een uitkering bij de andere twee doelgroepen was, zo beperkt bleef dat op het gebied van natuur. We moesten het doen met 6 stuks en tezamen hebben die dus onze € 40.000 ontvangen. Op zich is daar uiteraard niets slechts aan, alleen de gemiddelde uitkering voor natuurwerkers was aanzienlijk ruimer dan die voor de dierenbeschermers en de monumentenbeheerders.

Twee van de zes gegadigden waren voor ons nieuw. De overige waren hetzij bestaande klanten, of thuis te brengen relaties. Een van die nieuwelingen was de stichting **REAKT**. Dit is geen natuurorganisatie, maar een instelling op het gebied van “dagbesteding en arbeidsrehabilitatie”. Die hadden een boot nodig voor hun project dat **Landschap Onderhoud Project** ofwel **LOP Rietgors** heet. Het werkterrein Rietgors ligt in de Reeuwijkse Plassen. Het project is bedoeld om het eilandgebied, dat in bezit is van een reeks eigenaren, vakkundig te laten onderhouden door REAKT als een sociale taak. Tot nu toe werd hierbij gebruik gemaakt van een z.g. bok, een type boot in gebruik bij de houthakker en die door een particuliere eigenaar ervoor beschikbaar was gesteld. De bok is echter niet uitgerust voor de taak van REAKT. Die moet veiligheid en beschutting bieden en daarnaast geschikt zijn voor transport van gereedschap. Voor een nieuwe boot was geen budget en men zocht dus een bron voor financiering van ruim € 30.000 kostend nieuw vaartuig bij daartoe geëigende fondsen. Het Dinamo Fonds nam € 2.500 voor zijn rekening. We dienen daarbij ook de cliënten van REAKT en dat zijn allemaal mensen met een psychiatrische handicap. Voorts helpen we de natuur ter plaatse volgens de richtlijnen van Landschapsbeheer Zuid-Holland. En we helpen de eigenaren, die voor dat onderhoud betalen. Dat zijn naast particulieren, ook de gemeente Reeuwijk en Staatsbosbeheer. REAKT zal de boot als goed huisvader uitbaten.

Het tweede verrassende project kwam van de **Vereniging Agrarisch Natuurbeheer West-Friesland**. Deze kreeg van ons € 3.000 als bijdrage

aan hun plan om een 500 meter plasdras-oever aan te leggen op het terrein van een particuliere eigenaar in Westerkoggeland. Die heeft om de aanleg gevraagd en betaalt er zelf aan mee. Ook de Provincie Noord-Holland en het VSB Fonds gaan dit doen, zo is op z'n minst toegezegd. Het toekomstig onderhoud komt voor rekening van de eigenaar, die zich daartoe verbonden heeft. De bovengenoemde vereniging heeft al op 10 andere plaatsen zulke oevers aangelegd en werkt daarbij samen met de plaatselijke overheden.

De stichting **SIW** hebben we al meermalen ondersteund bij de door hen georganiseerde kampen voor jonge mensen uit nabij en verafgelegen landen. Zij gingen hun handen uit de mouwen steken voor een natuurproject in Nederland. Als je de verslagen leest van die kampen, dan zou je er zelf best bij geweest willen zijn. Maar sommige deelnemers klaagden toch wel een beetje over de zwaarte van het werk. Ja, voor niets gaat de zon op! We betaalden in totaal € 4.500 mee aan drie van dit soort kampen.

Grondaankopen voor natuurbescherming zijn voor ons in principe altijd projecten om aan mee te betalen. In 2008 hebben we nog in drie gevallen een financiële bijdrage kunnen leveren. Onze trouwe klant de **Stichting De Bovenlanden in Aalsmeer** vroeg ons om een bijdrage voor de aankoop van het eiland in de Westeindersloot. Op de valreep vroeg de stichting om onze uitkering ad € 10.000 te mogen gebruiken voor een ander stuk grond dat de naam **De Boogerd** draagt en dat te koop kwam te staan. Ons geld wordt uiteindelijk gebruikt voor de aanleg van een bosrand op dit terrein. De rest ervan wordt verhuurd voor de seringenteelt, dat ook het bedrijf van de verkoper was. Het eiland in de Westeindersloot is inmiddels toch ook nog in hun bezit gekomen.

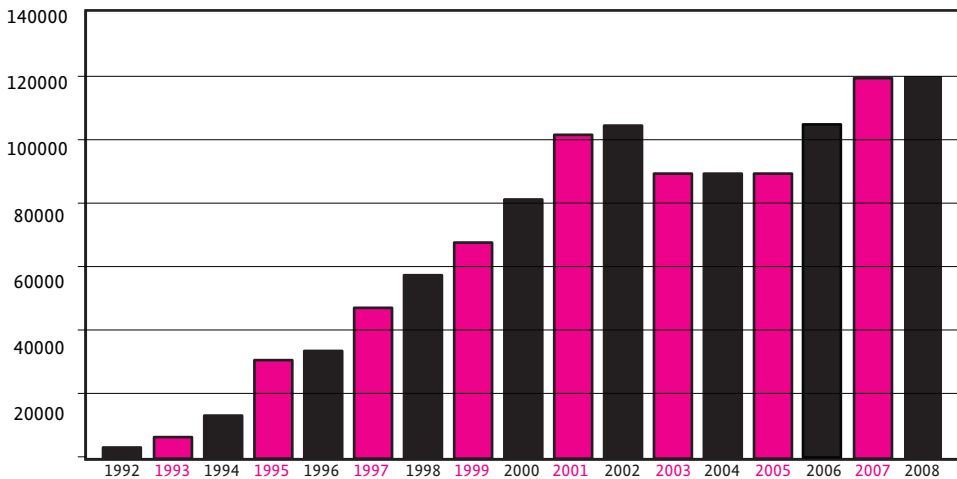

De andere grondaankoop was die van het **Landschap Noord-Holland**. Die kocht een voormalige akker in de Balglandpolder, op de kaart rechts onder Den Helder. Die is nu ingericht als hoogwatervluchtplaats voor vogels.

Het Landschap had al € 20.000 van zijn beschermers ontvangen en kon nu met onze € 10.000 erbij de aankoop van wat 'de ontbrekende schakel' wordt genoemd, zonder meer aan de aanbieder betalen.

De **Stichting Het Drents Landschap** kreeg ook € 10.000 voor een natuurontwikkelingsproject, genaamd **Dalerpeel**. Het behoort tot het grondgebied van de gemeente Hoogeveen. Het plaatselijke waterschap heeft HDL verzocht 26 ha grond te verwerven en als natuurgebied te beheren. Aan dit project hangt een prijskaartje van € 195.000 en het Dinamo Fonds is verheugd om daaraan een fractie mee te kunnen betalen.

Uitkeringsgeschiedenis Dinamo Fonds

UITKERINGEN MONUMENTENZORG

Zou het onderhouden van alle monumenten in Nederland een jaarlijkse miljarden kwestie zijn? Wij kennen het juiste bedrag niet, maar dat het om een hele berg geld gaat is zeker. In tijden als deze vraag je je af, of het door Nederland blijvend is op te brengen. Beter nog is de vraag of de wil daartoe bestaat. Als we kijken naar de stapel aanvragen welke alleen al bij het Dinamo Fonds terecht komen, dan is het antwoord op die vraag allerminst duidelijk en dat is zorgelijk. Zeker als je erbij bedenkt, dat we voorshands er vast niet welvarender op zullen worden.

In 2008 hebben we bijgedragen aan de kosten van restauratie van 8 kerkgebouwen, van 5 kerkorgels, van 4 molens en voorts nog van een kerkhof en van een Hofmeiershuis, dus in totaal van 19 projecten. Die restauraties vergen alles bij elkaar de lieve som van € 3.993.579. Wij hadden hiervoor € 40.000 ter verdeling beschikbaar. In twee gevallen hebben we € 3000 per project uitgekeerd en in alle overige gevallen ging het om € 2000 per project. Eén van de 'grote' bedragen ging naar de **Stichting Grote of St. Michaëlskerk** in Zwolle. De restauratie omvatte twee onderdelen van hetzelfde schitterende gebouwencomplex in het centrum van de stad, te weten **het Noorderportaal** en **het Refter**. De andere 'grote' uitkering ging naar **Het Limburgs Landschap** voor hun voorlopige herstel van **de volmolen 'De Gouw'** te **Vaals**. Hiermede wordt een begin gemaakt met een erg ambitieuze restauratie van wat je een fabrieksboerderij zou kunnen noemen. Voorshands omvat de restauratie alleen nog maar de bescherming van het complex tegen verdere erosie.

Wie 'zijn' kerk wil laten restaureren, moet eerst op jacht naar financiën. Er is heel veel concurrentie bij deze bedelpartij. Aan ons de taak om te kiezen onder de talrijke zich uitslopende bedelaars. We hebben in 2008 uit de 45 aanvragen er 7 uitgepikt en die noemen we nu in alfabetische volgorde van hun plaatsnaam. We beginnen met **Blauwhuis** (Fr): **De Heilige Vituskerk**, een creatie van Cuypers, al in het jaar 2000 van buiten geres-

FINANCIËN

Dit wordt een triest verhaal, dat kan een kind bevroeden. Er is een crisis gaande en niemand kan zich er aan onttrekken. Ja, we zullen het allemaal merken, vroeg of laat. Wie draagt de schuld van dit onheil? Helaas het is er niet één, maar velen, zo niet allemaal. De schuld schuilt in de wil om tot elke prijs recessies en vooral werkeloosheid te vermijden. Het gaat daarbij vooral om de woordjes ‘tot elke prijs’. Die moeten we nu betalen voor de eis dat de economie maar flink bleef groeien. De aanbidding van dat model komt ons duur te staan.

Het Dinamo Fonds heeft zich al jaren ‘conservatief’ opgesteld, met het aanhouden van een al maar ruimere kas. Dit beleid had ook consequenties. Onze vermogensgroei bleef achter bij die van de index van de aandelenmarkt en het gegenereerde inkomen leverde door de lage rentestand onvoldoende op. Wat doe je dan, je gaat op zoek naar rendement. Daarin waren we niet alleen. ‘De hele wereld’ deed dat. En dus was er een gretige markt voor geconstrueerde vastrentende waarden, die een schijnbare mooie opbrengst, spreiding van risico en waardevastheid leken te bieden. De constructie was zo gecompliceerd, dat geen enkele koper zich er echt van bewust was, wat hij kocht. Toen het mis ging, was het resultaat dat financiële instellingen elkaar voor geen cent meer vertrouwden. Ook het Dinamo Fonds heeft zo’n belegging*) gekocht, krijgt er nog steeds een ‘mooi’ rendement op, maar de beurswaarde van het papier is nu niet meer dan een gering aantal jaarsrentecoupons! Voeg hierbij het drama Fortis en de daling van het vermogen van het Dinamo Fonds in 2008 met 22,4% is voor een groot deel verklaard. Gelukkig is dit nog niet een kwart van ons vermogen en dit steekt niet slecht af bij de halvering van de aandelenmarkt. Toch zullen we er jaren voor nodig hebben om de klap van 2008 te boven te komen. Alle nagestreefde (groei)budgetten liggen in de prullenmand. Ook het niveau van onze uitkering zal te lijden krijgen.

*) door de Rabobank aangeboden Asset Back Rente Plus Obligatie AAA-rating met een variabele Euro Swap rate coupon met een minimum van 4% tot een bedrag van € 150.000.

DONATEURS

Over onze donateurs hebben we niets te klagen. Die hebben ons in het moeilijke jaar 2008 grosso modo niet in de steek gelaten en daar zijn we uiteraard heel gelukkig mee. Alles bij elkaar hebben ze € 170.000 naar het Fonds overgemaakt. Vorig jaar was dat ruwweg het dubbele, maar toen waren het ook andere tijden. Bijzonder was dat we weer een gulle donatie ontvingen van International Partners uit Bermuda en dat we een legaat verkregen van wijlen mevrouw van Raalte-van den Broek uit Rotterdam. Haar naam is, zoals te doen gebruikelijk, toegevoegd aan onze Erelijst van Legatoren, welke thans tot zeven namen is uitgegroeid. Hiermede vervullen we ons verlangen, om van onze blijvende dankbaarheid jegens hen blijk te geven.

Erelijst van Legatoren

Paul H.M. Korting, Druten, † 22-03-97

Mr. Leonard ter Braake, Baarn, † 17-05-98

Allard Ph. baron van der Borch tot Verwolde van Vorden, Baarn, † 01-01-99
(voorzitter van onze Raad van Bestuur 1992-1999)

Joanna F. Scheltema-Westhoff, Hilversum, † 04-09-99

Albertus C. Tilleman, Rijswijk, † 26-10-05

Dr. Engelina P. de Booij, Doorn, † 11-10-07

Cornelia J. van Raalte-van den Broek, Rotterdam, † 13-08-08

Met dankbaarheid en eerbied gedenken wij al diegenen die met een legaat het Dinamo Fonds bij hun overlijden hebben begunstigd. Zij hebben toen zij nog in leven waren, zeer bewust het besluit genomen om hun voorkeur voor onze doelen – dieren, natuur en monumenten – te manifesteren met het toekennen een legaat aan het Dinamo Fonds. Ook gaven zij een prachtig voorbeeld aan anderen, die van onze drie doelen houden, om tijdig bij de notaris de daartoe nodige stappen te zetten.

